

Sygn. akt IV U 842/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalański
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2019 r. w S.

odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 7 listopada 2017 r. Nr (...)

w sprawie A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. M. wysokość emerytury na dzień 1 października 2017 roku w kwocie 2394,59 (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt cztery 59/100) złotych, a po waloryzacji od dnia 1 marca 2018 roku w kwocie 2465,95 (dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt pięć 95/100) złotych, przy przyjęciu kapitału początkowego wynoszącego na dzień 1 stycznia 1999 roku 137.990,16 (sto trzydzieści siedem tysięcy dziewięćdziesiąt 16/100) złotych.

Sygn. akt IV U 842/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 7 listopada 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r. poz. 1383 ze zm.) przyznał emeryturę A. M. od dnia 1 października 2017 r. i ustalił jej wysokość na kwotę 2174,56 zł brutto miesięcznie. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że w celu zaliczenia do stażu pracy okresu zatrudnienia w charakterze ucznia należy przedstawić stosowny wniosek oraz dokument wskazujący dokładny okres zatrudnienia wydany przez zakład pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. M. domagając się zaliczenia do ogólnego stażu ubezpieczeniowego okresu pobierania praktycznej nauki zawodu w Zakładach (...), w Zakładach (...) oraz w Zakładach (...) w trakcie nauki w latach 1966-1969 (odwołanie k. 2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił faktu zawarcia umowy o naukę zawodu, jak również wykonywania takiego zatrudnienia. Podniesiono, iż na okoliczność pracy w latach 1966-1969 ubezpieczony przedstawił jedynie świadectwo ukończenia (...) Szkoły Zawodowej, pismo Zespołu Szkół (...) z 6 października 2017r. oraz pracowniczą książeczkę zdrowia dla celów sanitarno-epidemiologicznych wydaną przez zakład pracy dla ucznia. W ocenie organu rentowego, ubezpieczony nie udokumentował okresu praktycznej nauki zawodu dlatego też okres ten nie może być uwzględniony. Ponadto wskazano, że zaskarżona decyzja została wydana zgodnie ze stanem faktycznym sprawy i obowiązującymi przepisami, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby jej zmianę (odpowiedź na odwołanie k. 3-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. M., ur. (...), w dniu 11 września 2017r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek o emeryturę (wniosek k.1-3v akt emerytalnych).

Po ponownym ustaleniu kapitału początkowego, organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 7 listopada 2017r., którą na podstawie art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał A. M. prawo do emerytury od dnia 1 października 2017r., tj. od wejścia w życie przepisów ustawy z 16 listopada 2016r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r., poz.38). Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 26c ustawy emerytalnej na kwotę 2174,56 zł brutto miesięcznie. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota zwaloryzowanych składek na ubezpieczenie emerytalne zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury - 2823,05 zł oraz kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego ubezpieczonego - 467 685,96 zł. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, tj. 216,80 miesięcy (decyzja z 1.11.2017r., k.19-20 akt emerytalnych).

Ubezpieczony A. M. w roku szkolnym 1966/1967 był uczniem klasy pierwszej (...) Szkoły (...) w W.. W dniu 1 września 1966r. rozpoczął praktyczną naukę zawodu masarza w Zakładach (...) (umowa o praktyczną naukę zawodu z 7.07.1966r. oraz program praktyk na rok szkolny 1966/1967 – akta osobowe). W roku szkolnym 1967/1968 praktyczną naukę zawodu ubezpieczony odbywał w Zakładach (...), zaś w roku szkolnym 1968/1969 w Zakładach (...) w W.. Praktyczną naukę zawodu ubezpieczony odbywał do 31 lipca 1969r. (świadectwo pracy z 23.08.1972r. – akta osobowe). W czasie powyższych praktyk ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie i były za niego odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne. W tym czasie A. M. przez 3 dni odbywał 8-godzinne praktyki i przez 3 dni pobierał naukę w szkole (zeznania ubezpieczonego k.10-10v akt sprawy).

Po uwzględnieniu w/w okresu pobierania praktycznej nauki zawodu, tj. okresu od 1 września 1966r. do 31 lipca 1969r., nowy obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 95,05%, a ustalony na nowo kapitał początkowy ubezpieczonego wyniósł 137 990,16 złotych (projekt decyzji o ponownym ustaleniu wysokości kapitału początkowego ubezpieczonego i załącznik do tej decyzji zawierający obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k.25-26 akt sprawy). W oparciu o ponownie ustalony kapitał początkowy, organ rentowy dokonał przeliczenia emerytury ubezpieczonego od 1 października 2017r. ,tj. od miesiąca, którym przyznano prawo do tego świadczenia. Wysokość emerytury na dzień 1 października 2017r. wyniosła 2394,59 złotych brutto miesięcznie, zaś po waloryzacji od 1 marca 2018r. – 2465,95 złotych brutto miesięcznie (projekt decyzji o przeliczeniu emerytury k.23-24 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. M. okazało się zasadne i jako takie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego ubezpieczonego z uwzględnieniem okresu pobierania praktycznej nauki zawodu w Zakładach (...), w

Zakładach (...) oraz w Zakładach (...) w W. (umowa o praktyczną naukę zawodu z 7.07.1966r. oraz świadectwo pracy z 23.08.1972r. – akta osobowe), tj. okresu od 1 września 1966r. do 31 lipca 1969r. i w konsekwencji do przeliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego w oparciu o ponownie ustalony kapitał początkowy od 1 października 2017r. ,tj. od miesiąca, w którym przyznano prawo do tego świadczenia (wniosek z 11 września 2017r. k.1-3v akt emerytalnych).

W niniejszej sprawie ubezpieczony podnosił, że do ogólnego stażu ubezpieczeniowego należy zaliczyć okres pobierania praktycznej nauki zawodu w Zakładach (...), w Zakładach (...) oraz w Zakładach (...) w W.. Na okoliczność tego zatrudnienia ubezpieczony nie przedstawił dokumentów wprost potwierdzających fakt takiego zatrudnienia (umowy o pracę, świadectwa pracy, zaświadczenia o zatrudnieniu). Zaoferował jednak dowód w postaci świadectwa ukończenia (...) Szkoły Zawodowej, pismo Zespołu Szkół (...) z 6 października 2017r. oraz pracowniczą książeczkę zdrowia dla celów sanitarno-epidemiologicznych wydaną przez zakład pracy dla ucznia (kopia świadectwa ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej k.4 akt dot. kapitału początkowego, pismo Szkół Spożywczo-Gastronomicznych oraz kopia pracowniczej książeczki zdrowia k.15-17 akt emerytalnych). Organ rentowy z kolei stał na stanowisku, że w/w okres zatrudnienia ubezpieczonego nie może być zaliczony do ustalenia wysokości emerytury, gdyż ubezpieczony nie udowodnił faktu zawarcia umowy o naukę zawodu, jak również wykonywania takiego zatrudnienia.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że organ rentowy niezasadnie pominął przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego, a w konsekwencji przy ustalaniu wysokości emerytury ubezpieczonego okres pobierania praktycznej nauki zawodu masarza w trakcie nauki w (...) Szkoły (...) w W., tj. okresu od 1 września 1966r. do 31 lipca 1969r. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie, że w spornym okresie ubezpieczony faktycznie był zatrudniony w ramach praktycznej nauki zawodu w Zakładach (...), w Zakładach (...) oraz w Zakładach (...) (umowa o praktyczną naukę zawodu z 7.07.1966r. oraz świadectwo pracy z 23.08.1972r. – akta osobowe). Dowody, na których oparł się Sąd ,tj. dokumentacja źródłowa w postaci oryginału umowy o praktyczną naukę zawodu z 7.07.1966r. oraz świadectwa pracy z 23.08.1972r. (akta osobowe), jak również zeznania ubezpieczonego (k.19v akt sprawy), wprost potwierdzają okoliczność jego zatrudnienia w w/w zakładach pracy w okresie od 1 września 1966r. do 31 lipca 1969r. Sąd dał wiarę takim twierdzeniom ubezpieczonego, gdyż są one spójne, logiczne i korespondują z w/w dokumentacją źródłową.

Zaliczenie spornego okresu praktycznej nauki zawodu pozwoliło na zweryfikowanie wysokości kapitału początkowego ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999r. oraz wysokości jego emerytury. Z wyliczeń organu rentowego dokonanych na zlecenie Sądu wynika, że przy uwzględnieniu ubezpieczonemu okresu praktycznej nauki zawodu od 1 września 1966r. do 31 lipca 1969r. wysokość kapitału początkowego ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999r. wynosi 137 990,16 złotych, a wysokość emerytury – wg stanu na datę jej przyznania ,tj. 1 października 2017r. stanowi kwotę 2394,59 złotych brutto miesięcznie, zaś po waloryzacji od 1 marca 2018r. – 2465,95 złotych brutto miesięcznie (projekt decyzji o przeliczeniu emerytury k.23-24 akt sprawy oraz projekt decyzji o ponownym ustaleniu wysokości kapitału początkowego k.25-26 akt sprawy). Wyliczenia organu rentowego nie były kwestionowane przez ubezpieczonego (k.35 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc

zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak sentencji wyroku.